

de disse aktiviteter i 15 timer om ugen senest den 1. august i det år, hvor barnet fylder 4 år.

Vi synes også, det er godt, at kommunerne skal tilbyde særlig støtte til børn i daginstitutioner, såfremt det skønnes af pædagogerne eller forældrene, at børnenes sproglige udvikling ikke i tilstrækkelig grad kan fremmes inden for institutionernes egne pædagogiske muligheder.

Dog synes vi, det ligner en svækkelse af integrationen, at man i forhold til det oprindelige lovforslag hæver aldersgrænsen for kommunernes pligt til at give sprogstimulerings tilbud fra 3 år til 4 år og nu blot gør det muligt for kommunerne at give disse tilbud fra 3-årsalderen. Og vi synes ikke, argumenterne for dette er helt overbevisende, da det efter vores mening gælder om at sætte ind så tidligt som muligt.

Bortset fra det synes vi også, det er vigtigt at pointere – som det er blevet fremført af andre ordførere her i dag – at den bedste sprogstimulering uden tvivl fås ved, at disse børn gennem optagelse i daginstitution, dagpleje eller lignende stifter bekendtskab med dansktalende børn og gennem leg og andre sociale aktiviteter med dansktalende børn tilegner sig dansk.

Derfor er det også vigtigt – som det fremgår af bemærkningerne til forslaget – at de 15 timers gratis tilbud om ugen ikke kommer til at virke som en form for konkurrent til daginstitutionerne, hvor forældrene skal betale for at få børnene passet.

Noget andet er, at det er utrolig vigtigt, at kommunerne rent faktisk gør en væsentlig indsats for at orientere forældrene om disse tilbud og om betydningen heraf, da formålet med denne lovændring ellers løber ud i sandet.

Men det er ikke kun vigtigt at orientere om sprogstimulerings tilbudene, men som sagt også at orientere mere bredt om, hvilke fordele der er ved, at børnene kommer i daginstitution eller dagpleje osv. Derfor synes vi, det er meget vigtigt, at der i de midler, der er afsat til det her, også er penge til at gøre en ordentlig informationsindsats.

Allerbedst ville det efter vores mening være, hvis man i informationsindsatsen forsøgte at inddrage nogle af de indvandrerklubber og -organisationer, som findes i enhver kommune, så man undgår den bedrevidende holdning, som vi danskere har en tendens til at udvise over for dem, der har en anden kultur end vi.

Hvis man ikke gør en ordentlig informationsindsats, kan resultatet jo blive, at man må over-

veje at stille krav til forældrene om, at deres børn deltager i disse tilbud, hvis de ikke går i daginstitution eller lignende, hvor de naturligt får lært at forstå og tale dansk, og det ville efter min personlige opfattelse være et forkert signal at sende til de forældre, for vi må gå ud fra, at de gerne vil deres børn det bedste.

Da vi endnu ikke har nogen evaluering af de frivillige tilbud, som kommunerne i dag kan give på dette område, synes vi i CD også, det er meget vigtigt, at det af lovforslaget fremgår, at undervisningsministeren skal komme med en redegørelse om erfaringerne vedrørende disse tilbud.

Vi er altså generelt meget positive over for dette lovforslag, som vi umiddelbart kan støtte, og som vi synes er tiltrængt, og vi går positivt ind i drøftelserne om dette forslag under udvalgsarbejdet.

Lovforslaget om undervisning i dansk som andetsprog for voksne udlændinge anser vi i CD for et vigtigt skridt på vejen til en bedre integration af udlændinge, herunder flygtninge, i Danmark. Og det gør vi, fordi vi mener, at det er vigtigt, at kommunerne får ansvaret for undervisningen i dansk som andetsprog for voksne udlændinge, da det også er dem, som fremover skal forestå integrationen af flygtninge og indvandrere, sådan som indenrigsministeren har foreslået med den ny integrationslov.

Vi frygter ikke, at kvaliteten af undervisningen bliver forringet ved, at der åbnes mulighed for, at andre end amterne kan varetage undervisningen. Det fremgår jo af lovforslaget, at undervisnings tilbudene skal foregå på sprogcentre, som kan være kommunale, amtskommunale eller private, herunder selvejende institutioner.

Og vi mener, at det kan være sundt med konkurrence på dette område, når blot man sikrer – som det også fremgår af lovforslaget – at et sprogcenter skal have en størrelse, der muliggør holddannelser, og at det overlades til undervisningsministeren at fastsætte de nærmere regler herom samt om sprogcentre. Det er en klar forbedring, for trods de væsentlige forbedringer i amtsligt regi i de sidste godt 10 år har det været et problem, at undervisnings tilbudene har været for uensartede på landsplan.

Det fremgår af bemærkningerne, at det nuværende antal sprogcentre på ca. 60 på landsplan ikke skal øges, hvorfor det forudsættes, at